

ל:

עין משפט
גר מצודה

גד א מתי פירא מהל
סנהדרין הלכה ז
והולין טור שריע חרמ
סיתן יח סעף ה:
גה ב מתי שם הלכה ד:
גז ב מתי שם פ' הל'ב:
גז ד מתי שם פירא הל'א:
גז ה מתי שם הלכה א:
סמג עקין לח טו"ש
חרמ ח' סעף ג:
ז ו ד מתי שם הל' א:
ויב' ד מתי שם הל' ע סמג
שם טו"ש שם:
ח א מתי פ' שם הלכה א:
והלכה ז ופירא שם
הלכה ט:
סא ט ז מתי שם פ' שם
הלכה ו:
סב ב מתי פירא מהלסות
סנהדרין הלכה ג:
גג א מתי שם הלכה ט:
גד א מתי שם הלכה ט:

רבינו חננאל

התלמידים ודן עצם ברני
דומים ומזנין אצל לשיים
התלמידים ודן אצל כהנא
דומים ודן לנבגריה ודן
דומים לברכה ודן
דומים ודן שיש ששאר
הנאלי ודן חישב שיש
ששורות בהרריה מכל
ששורות ששורות קרובים
ששורות ודן ממונת אף
ששורות מכלל הנה.
ששורות כשר אצל לומר
ששורות ידו שאל אבי
ששורות אברה ששורות דברים
ששורות משפחתו שיש רני
ששורות ודן ממונת כולן
ששורות ששורות הנה

חרא לאתני נר. השתא משמע דקסם גר שזר לדיני ממונות וק' בדפוס החולין יבמות דף מה: ורס) **כשריה** רבא עמי דר במי דר (ואם ומנ')אפורסי דבבל דיבין דאמו מישאלא מקרב אחיך קרינא ביה אלמא בעיא אמו מישאלא וי"ל דהכא צמיח גר נר חזירי דכדמרי' גפ' מלות חליה (שס דף ק. עס) ורס) קן חזירי דכר מורה ואם הימה אמו מישאלא דן אפילו נפשו אלא כמו ש"ה לענין דין נפשות איירי דין חזירי ולא ישראל אבל לדיני ממונות כשר ועוד דהסם מייתי קרא דמקרב אחיך ואלו דרי נפשות משמעני כסמון מונגש אמן וא"ת ואלא דלמר ב' עשרה יוחסין קרישין דף ע"ו: גבי מי שהחזקו אבותיו משוטרי הריבם לימנורה דלא מוקמינן פסולין ורמניה הלכא כשרין לרן ואמר ר' יהודה הלכא ממוני ומלא חזיא

היינו לדון חזירו ו"ל דשני ממור הוואל ואביו ואמו מישראל מקרב
קרינו ביה והא דקאמר לריבא אש"י דגר וממור חלוקין מ"מ
נקט לריבוא דשיבא לפי המסורה השניה קמא ואין חילוק זה
ממפורש בה ואל"ת בריש מלות תליה (דף קב: ושם) דאל"ס שמואל בר
יהודה לרב יהודה תנינא בשאל בר"ד שן ישראל ולא בבר"ד שן
גרים ורבי' לומר דלמור (שמואל בר שן) יהודה היה שן על
רב יהודה הינדוואה דלמרי' בפ"ק דקדושין (דף כב:) דגר שאין לו
ממספיק אפי' בשאר דינין כיון דלאו אמו מישראל ואין לומר דאין
בקדושה ישראל מעליא נינהו דלמרי' בפ' נערים (מסות דף קמ: ושם)
היא וארין לומר דאיתעורין בישראל לפסוקי גר תלמיא אפי'
איתר ברוטין פ"ד. אף עב גב דמחקר נניא שיער למעטי' ב
(דף לו) אסן קן עשינו לתשה בעל מוס מכל מקום לא היה

(א) ואללמי מן הכוזב וזי, אלל טעדידן שכן לדון, כגון טעדידי דיתרו חותן משה לא (שם), ונשאר שומעין איס לא חטיו ומתווכחין זה עם זה עד שאלא הוראה סתלה, שאלו היו יושבין כשורה ש מחייבין ודברי מוכזין, מלן

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

י"ו קאמער רב. דתלמידיו נמנה לא אחר אלא כגון רב כהנא ורב אסי ונגמריה הוו צריכי למה ששמע מרבו אבל לסבירה למנוח ראיות ליישב הטעמים אינן צריכין הלכך גברא בצפי נפשיה הוא דאי משום אמר דשמע מיניה כל ישראל נמי ממשה קבלו ואין אלו טעמים

[illegible]

תחום על שור התעוד מוטב תקיים ^א ובערת ^ב (דברים יט): **הא טענה**
 הוו. והדר פרקין: א) אלתקפתין ובה ^א
 תמן כממני' ואמר האי דקסאי לן ט'
 הוו משום דלוי הכל כשרין ועשרים
 ושלשה חדא לוי דלמי טעמא ממוז
 פסול מדמי נפשות משום דכעין ^א
 דהיינו סנהדרי ובסנהדרי כמי
 (במדרב יא) ונשאו אתך בדומין לך
 מיוססין כמותך: וקן. ששכה ככר
 צמר גדול בניס רחמי וזלי ממוז וכן
 סרים: מעיפה כשרים. מורע ישראל:
 מכל מוס. פגם משפחה: משום
 שמינה. חזון משה הוא דכעין
 שמינה. סיור רחמי שמינה
 עליהן: ^א שמינה. דכמי (שס) ואללתי
 מן הרוס: ונשאו אפק. כנסהדרלות
 שחילן ל יתרו לשפות אח העס דלוי
 כאן משום שכלה דכמי ורקל מעליך
 ונשאו אתך וכלן מן שמינה כמא
 העס (שס) יליף דההוא כשנשים
 וקנים שכלכו עמו לחלה מועד כמי
 ומשום שמינה: ^א בתני' סנהדרי.
 אף של קן. כמלי גורו עונסה.

בעגולה היו יושבין כדי שיהיו כולם
רוחין זה את זה לפי שאם היו יושבין
בצורה אין פני הראשונים רואין זה
את זה בעגולה שלמה אין יושבין לפי
שצריכין צעלי הדיו והעדס לנכנס
לדבר בפני כולם שיהיו כולם רואין את
העדים ומדקדקין (א) בדברים ולא שיהא
פני העדים לשורה זו ואלהויסם לזו:
וכותבין דברי המזכין והמחייבין. שניהם
כותבין דברי המזכין שם שניהם כותבין
דברי המחייבין שם שניהם האחד
ושלש

וְיָכִיחַ כְּתוּב (ד) עַל שֶׁל חֲבִירֵי: **שְׁלֹשָׁה**. הוּא שֶׁמֶחֱמוֹךְ טוֹרֵה טַעֲמִים שִׁירָה
לְיָחִיגוֹ יִשְׁעֵי דְבָרֵי אֱלֹהִים (א) כִּימֹכ דְּבָרֵי הַמִּזְמִיר (ב) כִּימֹכ דְּבָרֵי הַמַּחֲבִיר
(ג) כִּימֹכ דְּבָרֵי כָלֵם וְיִמְחֹךְ שָׁמַיִם טוֹרֵה דְּרַעֲמֵי אֵל (ד) וְיִקְרֹי דְּבָרֵי
אֵם יִשְׁעָה אֶחָד מֵהֶם יוֹכִיחַ כֶּחֶד שֶׁל שְׁלִישִׁי: **מִיּוֹשֶׁבֵינִי לְפָנֶיךָ**. אָף כֵּן
עֲגוּלָה אֵלֶּה הַגְדוּלִים יוֹשְׁבֵינִי עַל הַסְּפָסֵלִין וְהַתְלַמְדוּיִם עַל הַקִּרְקֵק:
וְשֵׁנִי

רעים הוא ומגידר סוהא וכו' ואינו נראה דא"כ בלא ישראל נמי
 ין לפסול אפי' לחליט בני גרים דבני גרים כיון שהורמן ולידמן
 לענין גערה המאורסה דהורסה ולידה בקדושה ישראלית מעליה
 אמו מישראל ורב שמואל בר יהודה אמו מישראל הוא:

מִסְדֵּמֶשׁה לֹא בַעַל מוֹס הוּא כְּדֹמְרִינְ בִּפְרָק (א) אֵלּוּ מוֹמִין
מִסְתַּבֵּר לְמִדְרַשׁ אֶתֶּן לְהִי אִי לֹא מִשׁוּם דְּכֵתִיב וּמוֹס אֵין כֵּךְ:
הַתּוֹרָה

ג'רמנין ולא גרם כחשא העם, אלא אסנהדרין דיתרו קא' ויבא' מועליך ונשאו' אחר' יעס', כדי שיד' בעלה א'ין בני ראש השורה וז'ין בני סוף שורתו, וכעולה שלמה לא היו יושבין כדי שיהא מקום יב' וזמן העם הוה, פלגי זכר' וזמן הכעס הוה ויעיד' דר'.

מסורת הש"ס

[illegible]

יורה דעה השלם

1. לא תטה משפט אבינך ברבו:
2. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחזק עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו:
3. כלך יסדה רעיתי ומוסר איז כר:

4. ויאמר יי אל משה
אספה לי שבועים איש
מוקני ישראל אשר
ידעת כי הם זקני העם
ושטרייו ולקחה אתם אל
אהל מועד ותיצבו שם
ועקב: במדבר יא יז
5. וישפט את העם ככל
עת וזהו כל הדבר הנגל
ויבאו אליך וכל הדבר
הקטן ישפטו את: וכל
מעליך ותשא אתם:
שמות יח כב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מאס
שניה וכו' שניה עליה
דכתיב כגל ותיבת שניה
נמחק וכו' (ב) ד"ה
ונשאו וכו' מאס שניה ד"ה
ע"ל דף ר' ע"א: (ג) ד"ה
כתא וכו' ומדקדקין
בדבריהם: (ד) ד"ה
וכותבין וכו' ייפה כתב של
כגל ותיבת על נחת:

מוסף רש"י

כל הראוי לדון דיני
משפחה. כל שכן שהיה
לדני חממות (גדל חממות)
שכשם שישנו מנהיק
שנאחר בנאק
שנאקט (שנישן) כן
מנהיק מכל מוס. סכל
ויחוס. ונכסדורק קחמ,
וא גדולה או קטנה, אכל
דיני דעלח לא (קדושין)
ליף מהאי קרא סלך
סכא רשמי
נכסדורק
מחוסן כמחוסן
מחוסן ורס מחוסן

שבינה. סנהדרין שכלותה
שעה הוצרכו להיות מיוחסין
משום שמינה, על שם נבואה
נאספו שם בדכתיב (במדבר
דואין זה את זה, להיות
את ילכא (חולין ה. דברי